

25 καὶ κεῖ π' ἀγκαλιασθήκανε βγήκε κ' ἡ ψυχὴ τους,
Ἡ μάννα γένκε λεμονιά κ' ἡ κόρη κυπαρίσσι.

420 *)

Σηλυβριά.

Ὁ Κοντούτσικος κι' ὁ γενίτσaros.

Ἐπιμνημόσυνο ἑορταστικὴ
Δημοτικὴ ἐφημερίδα
«Θρακικὰ» τ. 9Α! 1939
σ. 253

- Ἕνας κοντός κοντούτσικος πῆρ' ὁμορφὴ γυναῖκα
κ' ἡ χώρα τὸν ἐζούλεψε κι' ὁ κόσμος τὸν ζουλεύει,
τὸν ρίχνουν δόσιμο ¹⁾ βαρὺ διὰ νὰ τὴν πουλήσῃ.
Ποῦλσε χωράφια ἀθέριστα μαζὺ μὲ θεριστάδες,
5 κ' ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάνουν,
πουλεῖ δυὸ σπῖτια δίπατα μ' αὐλὲς μαρμαρωμένες
κ' ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάσαν,
πουλεῖ μπαχτσέδες δέκ' ὀκτὼ μαζὶ μὲ μπαχτσεβάνους ²⁾,
ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάνει,
10 πουλεῖ ἀμπέλια δέκ' ὀκτὼ μαζὺ μὲ τοὺς μπαγτζήδες ³⁾
ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν τὸν φθάνει.
Πῆρ' ὁ κοντός τὴν ὁμορφὴ, πᾶει νὰ τὴν πουλήσῃ,
ἐφτά τσαρσιὰ τὴν ἔτρεξε καὶ δέκ' ὀχτὼ παζάρια,
ἕνας μικρὸς γενίτσaros βρέθηκε νὰ τὴν πάρῃ.
15 «Κοντούτσικε, πόσα τὴν δίδς; πόσ' εἶναι ἡ τιμὴ της;
— Τὸν ξὺν τ' ἀχειλ' χίλια ἀξίζ' καὶ τ' ἄλλο δυὸ χιλιάδες
καὶ τὸ χυτὸ της τὸ κορμὶ ἔχ' ἀμέτρητο λογάρι ⁴⁾.
— Βγάλε Κοντέ τὸν ντολαμά ⁵⁾, φλουριά νὰ στὸν γεμίσω.
Τὴν πῆρε ὁ γενίτσaros στὸ γόνα τὴν καθίζει,
20 καὶ τὰ πουλάκια κελαῖδοῦν καὶ τὰ πουλάκια λένε :
«Πῆρ' ἀδελφός τὴν ἀδελφὴ καὶ γνωριμιὰ δὲν ἔχουν.»
Τ' ἄκουσ' ὁ γενίτσaros κι' ἄρχισε νὰ τὴν ρωτᾷ,
γιά κόρη μ' πέσ' με ποιά εἶσαι; καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ γονεῖς σου;
— Ἡ μάννα μ' εἶν' ἀπὸ τὸ 'Αἰβαλή, μπαμπᾶς μ' ἀπ' τὸ Σκουλάρι
25 καὶ τὸν μικρό μ' τὸν ἀδελφὸ τὸν πῆραν γενιτσάρου,
— Ἐκεῖν' εἶναι καὶ μέν' ἡ μάννα μου, ἐκεῖνος ὁ μπαμπᾶς μου.
Τὴν πῆρ' ἀπὸ τὸ χέρι της, τὴν πάγει στὸν καλὸ της
«Πάρε Κοντέ, τὴν ὁμορφὴ καὶ πᾶνε στὴ δουλειὰ σου
καὶ τὰ φλουριά ποὺ σ' ἔδωσα νὰ εἶναι χάρισμά σου.

*) «Θρακικά», Τόμ. Α' σ. 208. — 1) Φόρο. — 2) Κηπουροί. — 3) Λ. Τ. = Ἀμπε-
λουργοί. — 4) Χρῆμα. — 5) Λ. Τ. Ἐπανωφόρι χοντρὸ μάλλινο.

- 25 καὶ κεῖ π' ἀγκαλιασθήκανε βγήκε κ' ἡ ψυχὴ τους,
Ἡ μάννα γίνκε λεμονιά κ' ἡ κόρη κυπαρίσσι.

420 *)

Σηλυβριά.

Ὁ Κοντούτσικος κι' ὁ γενίτσaros.

- Ἕνας κοντός κοντούτσικος πῆρ' ὁμορφὴ γυναῖκα
κ' ἡ χώρα τὸν ἐζούλεψε κι' ὁ κόσμος τὸν ζουλεύει,
τὸν ρίχνουν δόσιμο ¹⁾ βαρὺ διὰ νὰ τὴν πουλήσῃ.
Ποῦλσε χωράφια ἀθέριστα μαζὺ μὲ θεριστάδες,
5 κ' ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάνουν,
πουλεῖ δυὸ σπίτια δίπατα μ' αὐλὲς μαρμαρωμένες
κ' ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάσαν,
πουλεῖ μπαχτσέδες δέκ' ὀκτῶ μαζὶ μὲ μπαχτσεβάνους ²⁾,
ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάνει,
10 πουλεῖ ἀμπέλια δέκ' ὀκτῶ μαζὺ μὲ τοὺς μπαγτζήδες ³⁾
ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν τὸν φθάνει.
Πῆρ' ὁ κοντός τὴν ὁμορφὴ, πᾶν νὰ τὴν πουλήσῃ,
ἐφτά τσαρσιὰ τὴν ἔτρεξε καὶ δέκ' ὀκτῶ παζάρια,
ἓνας μικρὸς γενίτσaros βρέθηκε νὰ τὴν πάρῃ.
15 «Κοντούτσικε, πόσα τὴν δίδς; πόσ' εἶναι ἡ τιμὴ της;
— Τὸν ἔν' τ' ἀχεῖλ' χίλια ἀξίζ' καὶ τ' ἄλλο δυὸ χιλιάδες
καὶ τὸ χυτό της τὸ κορμὶ ἔχ' ἀμέτρητο λογάρι ⁴⁾.
— Βγάλε Κοντέ τὸν γτολαμά ⁵⁾, φλουριά νὰ στὸν γεμίσω.
Τὴν πῆρε ὁ γενίτσaros στὸ γόνα τὴν καθίζει,
20 καὶ τὰ πουλάκια κελαῖδοῦν καὶ τὰ πουλάκια λένε :
«Πῆρ' ἀδελφός τὴν ἀδελφὴ καὶ γνωριμιὰ δὲν ἔχουν.»
Τ' ἄκουσ' ὁ γενίτσaros κι' ἄρχισε νὰ τὴν ρωτᾷ,
γιὰ κόρη μ', πέσ' με ποιὰ εἶσαι; καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ γονεῖς σου;
— Ἡ μάννα μ' εἶν' ἀπὸ τὸ Αἰβαλή, μπαμπᾶς μ' ἀπ' τὸ Σκουλάρι +
25 καὶ τὸν μικρό μ' τὸν ἀδελφὸ τὸν πῆραν γενιτσάρου,
— Ἐκεῖν' εἶναι καὶ μέν' ἡ μάννα μου, ἐκεῖνος ὁ μπαμπᾶς μου.
Τὴν πῆρ' ἀπὸ τὸ χέρι της, τὴν πᾶν στὸν καλὸ της
«Πάρε Κοντέ, τὴν ὁμορφὴ καὶ πᾶνε στὴ δουλειὰ σου
καὶ τὰ φλουριά ποὺ σ' ἔδωσα νὰ εἶναι χάρισμά σου.

*) «Θρακικά», Τόμ. Α' σ. 208. — 1) Φόρο. — 2) Κηπουροί. — 3) Λ. Τ. = Ἀμπε-
λουργοί. — 4) Χρήμα. — 5) Λ. Τ. Ἐπανωφόρι χοντρό μάλλινο.

- 25 καὶ κεῖ π' ἀγκαλιασθήκανε βγήκε κ' ἡ ψυχὴ τους,
 Ἡ μάννα γίνκε λεμονιά κ' ἡ κόρη κυπαρίσσι.

420 *)

Σηλυβριά.

Ὁ Κοντούτσικος κι' ὁ γενίτσaros.

- Ἕνας κοντός κοντούτσικος πῆρ' ὁμορφὴ γυναῖκα
 κ' ἡ χώρα τὸν ἐζούλεψε κι' ὁ κόσμος τὸν ζουλεύει,
 τὸν ρίχνουν δόσιμο ¹⁾ βαρὺ διὰ νὰ τὴν πουλήσῃ.
 Ποῦλσε χωράφια ἀθέριστα μαζί μὲ θεριστάδες,
 5 κ' ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάνουν,
 πουλεῖ δυὸ σπίτια δίπατα μ' αὐλὲς μαρμαρωμένες
 κ' ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάσαν,
 πουλεῖ μπαχτσέδες δέκ' ὀκτὼ μαζί μὲ μπαχτσεβάνους ²⁾,
 ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν ἐφθάνει,
 10 πουλεῖ ἀμπέλια δέκ' ὀκτὼ μαζί μὲ τοὺς μπαγτζῆδες ³⁾
 ἔκατσε καὶ λογάρισε καὶ πάλε δὲν τὸν φθάνει.
 Πῆρ' ὁ κοντός τὴν ὁμορφὴ, πᾶν νὰ τὴν πουλήσῃ,
 ἐφτὰ τσαρσιὰ τὴν ἔτρεξε καὶ δεκ' ὀκτὼ παζάρια,
 ἕνας μικρὸς γενίτσaros βρέθηκε νὰ τὴν πάρῃ.
 15 «Κοντούτσικε, πόσα τὴν δίδς; πόσ' εἶναι ἡ τιμὴ της;
 — Τὸν ἐν' τ' ἀχεῖλ' χίλια ἀξίζ' καὶ τ' ἄλλο δυὸ χιλιάδες
 καὶ τὸ χυτὸ της τὸ κορμὶ ἔχ' ἀμέτρητο λογάρι ⁴⁾.
 — Βγάλε Κοντέ τὸν γτολαμά ⁵⁾, φλουριά νὰ στὸν γεμίσω.
 Τὴν πῆρε ὁ γενίτσaros στὸ γόνα τὴν καθίζει,
 20 καὶ τὰ πουλάκια κελαῖδοῦν καὶ τὰ πουλάκια λένε :
 «Πῆρ' ἀδελφός τὴν ἀδελφὴ καὶ γνωριμιὰ δὲν ἔχουν.»
 Τ' ἀκούσ' ὁ γενίτσaros κι' ἄρχισε νὰ τὴν ρωτᾷ,
 γιὰ κόρη μ', πέσ' με ποιά εἶσαι; καὶ ποιοὶ εἶναι οἱ γονεῖς σου;
 — Ἡ μάννα μ' εἶν' ἀπὸ τὸ Ἀῖβαλῃ, μπαμπᾶς μ' ἀπ' τὸ Σκουλάρι
 25 καὶ τὸν μικρό μ' τὸν ἀδελφὸ τὸν πῆραν γενιτσάρου,
 — Ἐκεῖν' εἶναι καὶ μέν' ἡ μάννα μου, ἐκεῖνος ὁ μπαμπᾶς μου.
 Τὴν πῆρ' ἀπὸ τὸ χέρι της, τὴν πάγει στὸν καλὸ της
 «Πάρε Κοντέ, τὴν ὁμορφὴ καὶ πᾶνε στὴ δουλειά σου
 καὶ τὰ φλουριά ποὺ σ' ἔδωσα νὰ εἶναι χάρισμά σου.

*) «Θρακικά», Τόμ. Α' σ. 208. — 1) Φόρο. — 2) Κηπουροί. — 3) Λ. Τ. = Ἀμπε-
 λουργοί. — 4) Χρῆμα. — 5) Λ. Τ. Ἐπανωφόρι χοντρό μάλλινο.